Lietas arhīva Nr. C-1392-17/16
ECLI:LV:LIET:2017:0908.C20139217.2.S
Lietas Nr. C20139217

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Liepājā 2017.gada 8.septembrī

Liepājas tiesa
tiesnesis Iļja Grigorjevs
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "PH Investīcijas" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 11.aprīlī SIA "PH Investīcijas" (turpmāk – prasītāja) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar Liepājas tiesas zemesgrāmatas nodalījumu Nr./numurs/ laika posmā no 27.07.2015. līdz 09.09.2016. tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, piederēja atbildētājai. Nekustamā īpašuma /adrese/ apsaimniekošanas un pārvaldīšanas funkcijas veic prasītāja, kura ir nodrošinājusi atbildētājai apsaimniekošanas pakalpojumus un iespēju lietot visus komunālos pakalpojumus, un atbildētāja to ir saņēmusi un lietojusi, taču nav veikusi neviena rēķina apmaksu par saņemtajiem pakalpojumiem.

Norādīts, ka, kaut arī atbildētāja nav parakstījusi līgumu, viņai ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, tas ir, apmaksāt dzīvojamā mājā noteikto apsaimniekošanas maksu un norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas galveno parādu 1632,73 EUR, likumiskos procentus 70,01 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus. Lūdz norādīt uz prasītājas tiesībām saņemt likumiskos procentus 6% gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1432., 1759., 1760., 1765.pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10., 13.pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013., 1014.

Prasība celta Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā kā maza apmēra prasība. Prasītāja norādījusi, ka nevēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē (lietas 10.lapa).

[2] 2017.gada 23.maijā atbildētāja iesniegusi tiesā rakstveida paskaidrojumu Civilprocesa likuma 250.^{23} panta kārtībā.

Paskaidrojumā norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst. Atbildētājas ieskatā prasītāja nav pievienojusi savai prasībai dokumentu, kas apliecina prasītājas tiesības celt prasību par apsaimniekošanas maksas piedziņu. Prasība celta, pamatojoties uz 17.07.2015. dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu Nr.17/07/2015, kurā nav norādes, ka prasītājai tika dots pilnvarojums celt prasību tiesā un rīkoties šajā sakarā dzīvokļu īpašnieku vārdā.

Atbildētāja norāda, ka vairākkārt ir vērsusies pie prasītājas ar lūgumu izsniegt viņai apsaimniekošanas līgumu, kurš tā arī netika izsniegts.

Norādīts, ka 2017.gada 30.janvārī tika saņemts akts par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu, ko parakstīja Infrastructure Investments AS grāmatvede. Tika nosūtīta atbildes vēstule, ka atbildētāja parādam nepiekrīt.

Tāpat paskaidrojumā norādīts, ka pastāv strīds par prasītājas aprēķiniem par komunālajiem pakalpojumiem, rēķinos iekļautajiem maksājumiem par nedzīvojamo telpu apsaimniekošanu 8,00 EUR mēnesī.

Atbildētāja iebildumus pamatojusi Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 4.punktu, 17.panta septīto daļu, Civilprocesa likuma 128.panta trešo daļu, 85.pantu.

Paskaidrojumā atbildētāja lūdz izskatīt lietu tiesas sēdē, jo vēlas izmantot savas tiesības, kuras noteiktas Civilprocesa likuma 10.pantā, 74.panta otrajā daļā.

[2.1.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

[2.2.] Tiesa, izvērtējot atbildētāja lūgumu par lietas izskatīšanu tiesas sēdē, atzīst, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama šādu apsvērumu dēļ.

No Civilprocesa likuma 250.^{26} panta nepārprotami izriet, ka lietas par maza apmēra prasībām var iztiesāt tiesas sēdē tikai divos gadījumos: ja tiesa atzīst to par nepieciešamu vai ja saņemts puses lūgums, kam jābūt pamatotam, turklāt tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Atbildētāja kā pamatojumu lietas iztiesāšanai tiesas sēdē norādījusi, ka viņa vēlas izmantot Civilprocesa likuma 10.pantā un 74.panta otrajā daļā noteiktās tiesības.

[2.2.1] Civilprocesa likuma 10.pantā noteikts, ka puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Sacīkste notiek, pusēm dodot paskaidrojumus, iesniedzot pierādījumus, tiesai adresētus pieteikumus, piedaloties liecinieku un ekspertu nopratināšanā, citu pierādījumu pārbaudē un novērtēšanā, piedaloties tiesu debatēs un veicot citas procesuālās darbības šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka pušu sacīkste civilprocesā – prasības tiesvedības pamatprincips civillietās, saskaņā ar kuru katra puse pierāda tiesai savu prasījumu, pretprasījumu un iebildumu pamatotību (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 62.lpp.*).

Pašlaik civilprocesā nostiprinātais princips nozīmē to, ka strīdu tiesa izspriež tikai uz to pierādījumu pamata, kuras iesniegušas puses, tomēr ar atrunu, ka pēc puses lūguma tiesa izprasa pierādījumus, kurus lietas dalībniekam nav iespējams saņemt (CPL 93.pants) (*sk. A.Līcis. Prasības*

tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Mācību līdzeklis tiesību zinātņu studentiem. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 59.lpp.).

Savukārt judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka tiesas uzdevums, izšķirot ikvienu strīdu, ir detalizēti izvērtēt, vai prasītāja norādītie apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, guvuši apstiprinājumu, un kādas juridiskās sekas piemērojamās materiālo tiesību normas sastāvs saista ar lietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotiem faktiem (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 17.maija spriedumu lietā Nr. SKC-315/2017, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 30.jūnija spriedumu lietā Nr. SKC-221/2017 Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 24.augusta spriedumu lietā Nr. SKC-211/2017*).

Tiesa atzīst, ka šajā gadījumā, izskatot lietu rakstveida procesā, netiek pārkāpts minētajā tiesību normā noteiktais sacīkstes princips, jo tiesa ir veikusi visas Civilprocesa likumā paredzētās procesuālās darbības, lai nodrošinātu atbildētājai iespēju sniegt iebildumus un pierādījumus. Proti, atbildētājai ir nosūtīts prasības pieteikums, paskaidrojuma veidlapa un parāda aprēķins, kā arī izskaidrotas Civilprocesa likuma 250.[21] un 74.pantā noteiktās tiesības un 93.panta saturs. Atbildētāja tika aicināta sniegt paskaidrojumus 30 dienu laikā (lietas 34.lapa).

Līdz ar to, izskatot lietu rakstveida procesā, atbildētājai netika liegtas iespējas pirms lietas izskatīšanas sniegt iebildumus pret prasību un iesniegt pierādījumus, kas šos iebildumus apstiprina.

[2.2.2.] Civilprocesa likuma 74.panta otrajā daļā noteiktas pušu civilprocesuālās tiesības. Pārbaudot lietas materiālus, tiesa nekonstatē tādas atbildētājas tiesības, kas norādītas šajā tiesību normā un kuras tiek pārkāptas, izskatot lietu rakstveida procesā, kā to paredz Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmajā daļā.

[2.2.3.] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par nepamatotu atbildētājas viedokli, ka lieta izskatāma tiesas sēdē, lai atbildētāja varētu izmantot Civilprocesa likuma 10.pantā un 74.panta otrajā daļā noteiktās tiesības.

Citus apsvērumus lietas izskatīšanai tiesas sēdē atbildētāja nav norādījusi.

[2.3.] Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmajā daļā noteikts, ka, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26] pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

No lietas materiāliem redzams, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[22] panta pirmajai daļai, pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesnesi, kura tiesvedībā atrodas lieta, kā arī pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim (lietas 34., 35.lapa).

Paziņojums par rakstveida procesu pusēm nosūtīts 2017.gada 23.maijā. Prasītājai paziņojums nosūtīts uz prasības pieteikumā norādīto elektroniskā pasta adresi. Atbildētājai paziņojums tika nosūtīts uz viņa deklarētās dzīvesvietas adresi (lietas 40.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc deklarētās dzīves vietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, – pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmajai daļai pusēm paziņots par datumu, kad lieta tiks izskatīta rakstveida procesā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka, neskatoties uz atbildētājas lūgumu, lieta izskatāma rakstveida procesā, jo lietā esošie rakstveida pierādījumi ir pietiekami strīda izšķiršanai.

Motīvu daļa

[3] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[3.1.] Saskaņā ar Civillikuma 994.panta pirmo daļu par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās.

No lietā esošā Liepājas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Liepājas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/noraksta redzams, ka īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/ (dzīvoklis Nr.8, kopīpašuma 1391/38171 domājamā daļa no būves un kopīpašuma 1391/38171 domājamā daļa no zemes), kadastra numurs /numurs B/, laika posmā no 2015.gada 29.jūlija līdz 2016.gada 13.decembrim bija nostiprinātas atbildētājai (lietas 15.lapa).

[3.2.] Atbilstoši daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2015.gada 17.jūlija lēmumam Nr.17/07/2015 (turpmāk – Dzīvokļu īpašnieku lēmums), visas dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanas un pārvaldīšanas tiesības nodotas prasītājai ar lēmuma pieņemšanas dienu. Prasītājai uzdots par pienākumu noslēgt līgumus par dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu ar dzīvokļu ieguvējiem/lietotājiem (lietas 14.lapa).

Tiesas rīcībā nav informācijas, ka šis lēmums ir atcelts, atzīts par spēkā neesošu vai ka dzīvokļu īpašnieki ir pieņēmuši citu lēmumu, uzdodot veikt dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu citai personai.

Tādējādi tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka tieši prasītāja strīdus periodā veica dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašuma daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

[3.3.] Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktam dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tiesa atzīst, ka atbildētājai bija pienākums laika posmā no 2015.gada 29.jūlija līdz 2016.gada 13.decembrim segt dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas izdevumus, kā arī samaksāt par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Šāds pienākums atbildētājai pastāvēja, neskatoties pat uz faktu, ka starp pusēm netika noslēgts dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums, jo pienākumu segt pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, paredz iepriekš norādītā tiesību norma.

[3.4.] Ar lietā esošo atbildētājas galvenā parāda aprēķinu un prasītājas izsniegtajiem rēķiniem ir pierādīts, ka laika posmā no 2015.gada novembra līdz 2016.gada septembrim atbildētājai ir izveidojies apsaimniekošanas maksas un komunālo pamatpakalpojumu parāds 1632,73 EUR apmērā (lietas 16.-25, 31.lapa).

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētāja paskaidrojumā ir norādījusi, ka starp pusēm pastāv strīds par prasītājas aprēķiniem par komunālajiem pakalpojumiem, rēķinā iekļautajiem maksājumiem par nedzīvojamo telpu apsaimniekošanu, tomēr nav iesniegusi tiesai pierādījumus, ka prasītājas veiktie aprēķini ir nepareizi vai nelikumīgi.

No lietā esošā atbildētājas 2016.gada 3.oktobra iesnieguma prasītājai izriet, ka atbildētāja neatsakās maksāt par komunālajiem pakalpojumiem, bet lūdz atsūtīt viņai apsaimniekošanas līguma kopiju, lai pārliecinātos par piestādīto rēķinu pamatotību (lietas 46.lapa).

Tiesa atzīst, ka šis dokuments nevar tikt uzskatīts par pierādījumu atbildētājas iebildumu pamatotībai, jo tajā nav norādīts, kādi konkrēti aprēķini ir nepareizi, bet tikai izteiktas atbildētājas šaubas par aprēķinu pareizību.

[3.5.] Tiesa nevar piekrist atbildētājas argumentam, ka prasītāja nav pierādījusi tiesības celt prasību par apsaimniekošanas maksas piedziņu, jo nav iesniegts dokuments, ka šādu pilnvarojumu prasītājai devuši dzīvokļu īpašnieki.

Sprieduma 3.2.punktā tiesa konstatējusi, ka dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanu un pārvaldīšanu veic prasītāja.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta 4.[1] daļas 3.punktā noteikts, ka pārvaldnieka pienākums ir kontrolēt dzīvojamās mājas īpašnieka maksājumus par pārvaldniekam uzdotajām pārvaldīšanas darbībām [..]. Maksājumu kontrole ietver pienākumu celt tiesā citu dzīvojamās mājas īpašnieku interesēs prasību pret dzīvojamās mājas īpašnieku par maksājumu saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi.

No šīs tiesību normas izriet tas, ka dzīvojamo māju pārvaldniekam ir uzlikts par pienākumu celt prasību tiesā mājas īpašnieku interesēs pret citu dzīvojamās mājas īpašnieku, ja viņš neveic maksājumus, un šādām darbībām nav nepieciešams īpašs pilnvarojums.

Tāpat, ņemot vērā iepriekš norādītos apsvērumus, noraidāms atbildētājas lūgums par tāda dokumenta izprasīšanu no prasītājas, kas apstiprina tiesības celt prasību tiesā.

Par nepamatotu atzīstama arī atbildētājas atsauce uz Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 4.punktu, kas noteic dzīvokļu īpašnieku izņēmuma kompetenci pieņemt lēmumu par pilnvarojuma došanu vai atsaukšanu. Tiesa uzskata, ka, nododot visas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas tiesības prasītājai ar Dzīvokļu īpašnieku lēmumu, dzīvokļu īpašnieki piešķīruši prasītājai arī tiesības celt prasību tiesā pret atbildētāju par maksājumu saistību neizpildi.

[3.6.] Ievērojot norādītos argumentus, tiesa secina, ka prasība par apsaimniekošanas maksas un komunālo pamatpakalpojumu parāda 1632,73 EUR piedziņu ir pamatota un apmierināma.

[4] Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punktam procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

No lietā esošā likumisko procentu aprēķina ir redzams, ka prasītāja par maksājumu kavējumiem laika posmā no 2015.gada 30.novembra līdz 2016.gada 31.decembrim ir aprēķinājusi likumiskos procentus 70,01 EUR, rēķinot tos pēc likmes 6% gadā no parāda summas (lietas 32.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Atbildētāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus par procentu parāda samaksu, nav cēlusi pamatotus iebildumus par procentu parāda summu, līdz ar ko tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas iesniegtos procentu parāda aprēķinus.

Izvērtējot nokavējuma procentu apmēru, tiesa atzīst, ka tas atbilst likumā noteiktajam, un prasība šajā daļā ir apmierināma.

[5] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 procentus gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas (1632,73 EUR) par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot parāda summu.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva par prasības celšanu 255,41 EUR (lietas 12. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR (lietas 13.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minēto izdevumu samaksas dokumenti iesniedzami Liepājas tiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

apmierināt SIA "PH Investīcijas" maza apmēra prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "PH Investīcijas", reģistrācijas numurs 42103057909, galveno parādu (apsaimniekošanas un komunālo pamatpakalpojumu maksas parādu) 1632,73 EUR (viens tūkstotis seši simti trīsdesmit divi *euro* 73 centi), likumiskos procentus 70,01 EUR (septiņdesmit *euro* 1 cents) par laika posmu no 2015.gada 30.novembra līdz 2016.gada 31.decembrim, valsts nodevu 255,41 EUR (divi simti piecdesmit pieci *euro* 41 cents), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro* 70 centi), nosakot, ka piespriestās naudas summas iemaksājamas bankas kontā LV84BLIB1001016025001 (AS "Baltic International Bank").

Atzīt SIA "PH Investīcijas", reģistrācijas numurs 42103057909, tiesības saņemt 6% (sešus procentus) gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas (1632,73 EUR) līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles noslēguma dienai), bet ne vairāk par minēto parāda summu.

Noteikt atbildētājai /pers. B/ termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnesis (personiskais paraksts) I.Grigorjevs